

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 886

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 decembrie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.274. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 1.357 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale	12–14
1.365. — Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 41 Transport „Bobâlna”	2	Decizia nr. 1.358 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat	14–15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.289 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	2–3	Decizia nr. 1.366 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 403 din Codul de procedură civilă	15–16
Decizia nr. 1.298 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	4–5	Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată	17–18
Decizia nr. 1.307 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 și art. 96–99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	5–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.341 din 9 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor	7–8	113. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală	18–26
Decizia nr. 1.342 din 9 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	9–10	5.258. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea programelor școlare, curriculum diferențiat, filiera vocațională, profil teologic reformat	26–27
Decizia nr. 1.349 din 9 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 ² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	10–12	5.259. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea programelor școlare, curriculum diferențiat, filiera vocațională, profil teologic adventist	27
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 7 februarie 2008 în Cauza Șerbănescu împotriva României	28–31

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.124/2008 și 1.183/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Gaspar Gabriela, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2008.
Nr. 1.274.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 41
Transport „Bobâlna”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 41 Transport „Bobâlna”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 decembrie 2008.
Nr. 1.365.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.289**

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție

ridicată de Inspectoratul Școlar Județean Neamț în Dosarul nr. 138/103/2008 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că prevederile legale nu au caracter retroactiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 138/103/2008, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**, excepție ridicată de Inspectoratul Școlar Județean Neamț în cauza ce are ca obiect judecarea cererii privind drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Se arată că reglementările legale au modificat coeficienții de multiplicare pentru calcularea salariilor ce se acordă cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2007. Astfel, Legea nr. 220/2007 a intrat în vigoare la data de 21 iulie 2007 și a modificat coeficienții de multiplicare din anexa nr. 2 nu numai pentru viitor, ci și retroactiv, începând cu ianuarie 2007.

Tribunalul Neamț — Secția civilă consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, chiar dacă cuprind și dispoziții retroactive.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că autorul excepției de neconstituționalitate a avut în vedere aspecte privind modul de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Inspectoratul Școlar Județean Neamț în Dosarul nr. 138/103/2008 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 17 iulie 2007.

Textul de lege criticat stabilește coeficienții de multiplicare pentru calcularea salariilor personalului didactic din învățământul preuniversitar și valoarea coeficientului de multiplicare stabilit pe următoarele perioade ale anului 2007: ianuarie—martie, aprilie—septembrie și octombrie—decembrie. Legea nr. 220/2007 a menținut valoarea coeficientului de multiplicare stabilit de Ordonanța Guvernului nr. 11/2007, modificând, în sensul creșterii, coeficienții de multiplicare pentru calcularea salariilor.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, ca de exemplu Decizia nr. 364 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 24 mai 2007, referindu-se la principiul neretroactivității, a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul ulterior intrării ei în vigoare, adică în domeniul propriu de aplicare. Or, în cauză, scopul articolului unic, pct. 2, anexa nr. 2 din Legea nr. 220/2007 a fost acela de a stabili pentru viitor coeficienții de multiplicare pentru calcularea salariilor personalului didactic din învățământul preuniversitar. Această soluție este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide cu privire la modul de creșteri salariale care s-au acordat în anul 2007 personalului didactic din învățământ.

În consecință, autorul excepției are în vedere aspecte legate de aplicarea și interpretarea legii, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.298

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroi	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Patricia Moda” — S.R.L. în Dosarul nr. 17.113/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 17.113/211/2007, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Patricia Moda” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât aplicarea sancțiunii complementare contravenționale a suspendării activității operatorului economic pentru comiterea contravenției de neemitere a bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau toate serviciile prestate, nu se circumscrie obiectiv niciuneia dintre ipotezele în care Constituția permite restrângerea exercițiului unor drepturi. Totodată, sancțiunea menționată nu este proporțională cu situația care a determinat-o.

Judecătoria Cluj-Napoca consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că restrângerea exercițiului dreptului unui agent economic de a desfășura o activitate este proporțională cu situația care a determinat calificarea faptei ca fiind contravenție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că măsura dispusă de textul de

lege este justificată de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 14 alin. (2): „*Nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, sub aspectul unor critici similare și prin raportare inclusiv la art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 529 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2007.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, este de observat că, potrivit art. 45 din Constituție, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora se desfășoară în condițiile legii. Or, legea a condiționat, în conformitate cu textul constituțional, activitatea unității de respectarea de către operatorii economici a prevederilor referitoare la utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, emiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate și reintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Patricia Moda” — S.R.L. în Dosarul nr. 17.113/211/2007 al Judecătorei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.307

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 și art. 96—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 și art. 96—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel din București în Dosarul nr. 16.113/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.113/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 și art. 96—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și**

procurorilor, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel din București într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art. 16, 21, art. 1 alin. (5), art. 15, 20, 51 și 53, precum și art. 6 și 7 din Legea nr. 303/2004, „tratatele, convențiile și actele adiționale la care România este parte, ratificate prin Legea nr. 30/1994”, Carta socială revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, „art.1 și urm. din Carta drepturilor omului, Recomandarea 21 a Consiliului European.” În esență, în opinia autorului excepției, „datorită prevederilor textelor art. 93, 94, 95, 96, 97, 98, și 99 din Legea nr. 303/2004”, justițiabilii nu se pot îndrepta prin acțiuni pentru daune și prejudicii împotriva judecătorilor care, în îndeplinirea atribuțiilor lor, au față de aceștia o atitudine ireverențioasă, le „încalcă cu nonșalanță și în mod intenționat” drepturile referitoare la „precădere, celeritate, termen rezonabil” și chiar dreptul la apărare. De asemenea, textele de lege criticate restrâng „dreptul la acțiune al justițiabililor și împiedică accesul liber la justiție al acestora, în vederea recuperării prejudiciilor materiale și morale de la judecătorei sau procurorii ce i-au prejudiciat.”

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 și art. 96—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate sunt cuprinse în Capitolul I, Titlul IV al legii — *„Răspunderea judecătorilor și procurorilor”* și dispun cu privire la: răspunderea civilă, disciplinară și penală a judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii; răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, în condițiile legii; cazurile și condițiile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erori judiciare; termenul de prescripție a dreptului la acțiune în situațiile menționate.

Autorul excepției susține că textele de lege criticate încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) — *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*, art. 21 — *„Accesul liber la justiție”*, art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 15 — *„Universalitatea”*, art. 20 — *„Tratatele internaționale privind drepturile omului”*, art. 50 — *„Protecția persoanelor cu handicap”*, art. 51 — *„Dreptul de petiționare”*, art. 52 — *„Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”* și art. 53 — *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”*. Se mai invocă încălcarea art. 6 și 7 din Legea nr. 303/2004, *„tratatele, convențiile și actele adiționale la care România este parte, ratificate prin Legea nr. 30/1994”, Carta socială revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, „art. 1 și urm. din Carta drepturilor omului, Recomandarea 21 a Consiliului European.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 și art. 96—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel din București în Dosarul nr. 16.113/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Textele de lege criticate fac parte din Capitolul I al Titlului IV din Legea nr. 303/2004 și stabilesc regulile generale aplicabile în cazul răspunderii judecătorilor sau procurorilor. Aceștia răspund, în condițiile legii, civil, disciplinar și penal. De asemenea, statul răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, ceea ce nu înlătură răspunderea judecătorilor sau procurorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau cu gravă neglijență. Așadar, din cuprinsul dispozițiilor de lege criticate nu rezultă încălcarea normelor constituționale invocate de autorul excepției.

De altfel, Curtea constată că principala critică referitoare la textele de lege vizate de excepția de neconstituționalitate privește imposibilitatea justițiabililor de a se îndrepta împotriva judecătorilor, „în mod direct”, „pe cale civilă”, pentru repararea prejudiciilor materiale și morale suferite. Or, sub acest aspect, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.052 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, constatând că răspunderea magistraților stabilită în condițiile legii nu înlătură răspunderea acestora pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, precum și că răspunderea statului nu mai este limitată doar la erorile judiciare săvârșite în materie penală, ci privește toate erorile judiciare, indiferent de natura cauzelor în care au fost săvârșite, lărgindu-se astfel garanția constituțională a acestei răspunderi. De asemenea, de exemplu, prin Decizia nr. 633 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 15 decembrie 2005, Curtea a observat că problema erorilor judiciare se ridică în principal sub aspectul reparațiilor pe care societatea este datorare să le acorde celui care a suferit în mod injust de pe urma erorilor comise în sistemul judiciar, prevederile constituționale cuprinse în art. 52 alin. (3) consacrand principiul răspunderii obiective a statului în asemenea împrejurări.

Cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

În legătură cu invocarea încălcării prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 15 — *„Universalitatea”*, art. 20 — *„Tratatele internaționale privind drepturile omului”*, art. 50 — *„Protecția persoanelor cu handicap”*, art. 51 — *„Dreptul de petiționare”* și art. 53 — *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”*, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.341

din 9 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Omer Mubeien în Dosarul nr. 1.477/256/2006 (nr. în format vechi 4.279/2006) al Judecătoriei Medgidia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate având ca obiect prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002, întrucât autorul nu aduce niciun argument privind neconstituționalitatea actului normativ criticat. Cât privește prevederile art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.477/256/2006 (nr. în format vechi 4.279/2006), **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.** Excepția a fost ridicată de Omer Mubeien într-o acțiune civilă având ca obiect evacuarea și obligarea la plata unei sume de bani cu titlu de chirie și penalități de întârziere pentru perioada cât se pretinde că pârâta a locuit abuziv în imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține contrarietatea prevederilor art. 21 și 25 din Legea locuinței nr. 114/1996 raportat la dispozițiile constituționale ale art. 57, arătând că acestea sunt aplicabile și autorităților publice, ca subiecte de drept, precum și ale art. 16, 21, art. 51 alin. (4), art. 52, art. 53 alin. (1), art. 120 alin. (1), art. 124 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție.

Judecătoria Medgidia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2002.

Art. 21 și 25 din Legea locuinței nr. 114/1996 au următorul conținut:

— Art. 21: „*Închirierea locuințelor se face pe baza acordului dintre proprietar și chiriaș, consemnat prin contract scris, care se va înregistra la organele fiscale teritoriale și va cuprinde:*

- adresa locuinței care face obiectul închirierii;*
- suprafața locativă și dotările folosite în exclusivitate și în comun;*
- suprafața curților și a grădinilor folosite în exclusivitate sau în comun;*
- valoarea chiriei lunare, regulile de modificare a acesteia și modul de plată;*
- suma plătită în avans în contul chiriei;*
- locul și condițiile în care se realizează primirea și restituirea cheilor;*
- obligațiile părților privind folosirea și întreținerea spațiilor care fac obiectul contractului;*
- inventarul obiectelor și al dotărilor aferente;*
- data intrării în vigoare și durata;*
- condițiile privind folosința exclusivă și în comun a părților aflate în coproprietate;*
- persoanele care vor locui împreună cu titularul contractului;*
- alte clauze convenite între părți.”;*

— Art. 25: „*Evacuarea chiriașului se face numai pe baza unei hotărâri judecătorești irevocabile.*

Chiriașul este obligat la plata chiriei prevăzute în contractul de închiriere, până la data executării efective a hotărârii de evacuare.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 relative la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 51 alin. (4) referitoare la obligația autorităților publice de a răspunde la petiții în termenele și în condițiile stabilite de lege, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, ale art. 53 alin. (1) relative la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 57 privind obligația cetățenilor români, a cetățenilor străini și a apatrizilor de a exercita drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, ale art. 120 alin. (1) referitoare la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) relative la economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Potrivit art. 21 din Legea locuinței nr. 114/1996, închirierea locuinței se face prin încheierea unui contract scris între proprietar și chiriaș, care se va înregistra la organele fiscale teritoriale și care va cuprinde, în mod obligatoriu, prevederile enumerate limitativ la lit. a) — k), inclusiv persoanele care vor locui împreună cu titularul contractului și care dobândesc drepturi locative proprii cu condiția să locuiască efectiv cu titularul contractului de închiriere cel puțin un an și să fie menționate în contractul de închiriere. Drepturile locative ale persoanelor care sunt înscrise în contract, deși sunt drepturi proprii, nu izvorăsc din contractul de închiriere, ci din drepturile locative ale titularului contractului de închiriere. Este motivul pentru care acestor persoane contractul nu le este opozabil, legea recunoscându-le dreptul de a beneficia de contract numai în anumite condiții restrictive, și anume în cazul părăsirii definitive a domiciliului de către titularul contractului de închiriere sau al decesului acestuia, astfel cum prevede art. 27 alin. (1) lit. c) din același act normativ.

Totodată, potrivit art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, evacuarea chiriașului se face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile, chiriașul fiind obligat la plata chiriei prevăzute în contractul de închiriere până la data executării efective a hotărârii de evacuare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Omer Mubeien în Dosarul nr. 1.477/256/2006 (nr. în format vechi 4.279/2006) al Judecătoriei Medgidia.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

Având în vedere toate acestea, cât și cauza civilă în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea nu poate reține încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, normele legale criticate nefăcând distincție între subiectele de drept aflate în aceeași situație, astfel încât susținerea pretinsului său caracter discriminatoriu este lipsită de temei. De altfel, Curtea a statuat în jurisprudența sa, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul *Rasmussen împotriva Danemarcei* — 1984).

Totodată, Curtea constată că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 relative la accesul liber la justiție, întrucât art. 61 din Legea locuinței nr. 114/1996 prevede că orice litigiu în legătură cu aplicarea dispozițiilor acestei legi se soluționează de către instanțele judecătorești.

În ceea ce privește invocarea art. 57 din Constituție, Curtea observă că acesta nu are incidență în prezenta cauză, deoarece se referă la obligația cetățenilor români, a cetățenilor străini și a apatrizilor de a se conforma regulilor de exercitare cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, garantarea drepturilor cetățenilor față de posibilele abuzuri ale autorităților publice fiind reglementată de Constituție prin alte mecanisme de protecție, în special de natură jurisdicțională. Totodată, Curtea constată că nici celelalte dispoziții constituționale invocate nu au relevanță în prezenta cauză.

II. Cât privește Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aceasta are ca obiect reglementarea modului de exercitare de către cetățeni a dreptului de a adresa autorităților și instituțiilor publice petiții formulate în nume propriu, precum și procedura de soluționare a acestora.

Analizând excepția, Curtea reține că autorul nu aduce niciun argument privind neconstituționalitatea actului normativ criticat. În aceste condiții, Curtea nu se poate substitui acestuia în ceea ce privește precizarea unor motive de neconstituționalitate, astfel încât, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, nu este competentă să se pronunțe asupra unei excepții nemotivate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.342

din 9 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Dumitru Buzatu în Dosarul nr. 2.071.3/215/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.071.3/215/2007, **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția a fost ridicată de Dumitru Buzatu într-o cauză ce are ca obiect judecarea recursului formulat de acesta împotriva unei sentințe civile prin care s-a constatat nulitatea absolută a ordinului prefectului privind stabilirea dreptului de proprietate privată asupra unor terenuri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că înlăturarea căii de atac a apelului în procesele funciare contravine art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât creează o discriminare nejustificată între persoanele care sunt părți în astfel de procese, pe de o parte, și cele care sunt părți în celelalte categorii de litigii în materia proprietății, decurgând din aplicarea dreptului comun ori din aplicarea Legii nr. 10/2001, pe de altă parte. Astfel, prima categorie de persoane beneficiază numai de două grade de jurisdicție, cu toate că procesele funciare sunt la fel de complexe ca și celelalte categorii de litigii în materia restituirii proprietății. Arată că se restrâng în mod arbitrar drepturile procesuale ale persoanelor implicate în procesele funciare, respectiv dreptul de exercitare efectivă a căilor de atac, fapt ce contravine și dispozițiilor art. 53 din Constituție. Susține că, pentru aceleași considerente, dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală. Consideră că prevederile art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 contravin și prevederilor art. 21 din Constituție prin

faptul că liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil sunt incompatibile cu înlăturarea fazei procesuale a apelului.

Tribunalul Dolj — Secția civilă apreciază că art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 este constituțional, fiind în acord cu principiile egalității și accesului liber la justiție, consacrate de Legea fundamentală. Totodată, arată că art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție atribuie exclusiv legiuitorului stabilirea competenței și procedurii de judecată, inclusiv de exercitare a căilor de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente sunt constituționale. Arată că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 53 și art. 124 alin. (2), ci sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII „Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Curtea observă însă că, așa cum rezultă din motivarea excepției, autorul acesteia critică doar prevederile art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, ce au următorul conținut: „*Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1) și (2) relative la accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Totodată, consideră că textele de lege criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, relative la dreptul la un proces echitabil.

În esență, critica de neconstituționalitate constă în faptul că înlăturarea fazei procesuale a apelului în procesele funciare este de natură a încălca atât dispozițiile constituționale invocate, cât și dispozițiile privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate sunt norme de procedură potrivit cărora hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului. Curtea constată că prin Decizia nr. 416 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, s-a mai pronunțat asupra prevederilor criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate, statuând că acestea sunt constituționale.

În acest sens, Curtea a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principial în art. 129 că, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Dumitru Buzatu în Dosarul nr. 2.071.3/215/2007 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.349

din 9 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR — ADA) în dosarele

pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, iar art. 126 alin. (2) din Constituție prevede că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este prevăzută prin lege. De altfel, Curtea a statuat, în mod constant, că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate căile de atac. Așa fiind, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 53 și ale art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

De asemenea, Curtea a reținut că prevederile criticate nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, așa încât acestea sunt în acord cu principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate anterior își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

nr. 5.600/299/2008 și nr. 8.029/299/2008 ale Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, Alexandru Roată-Palade, cu împuternicire la dosar, și consilierul juridic al Societății Române de Televiziune, Remus Codreanu, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar a fost comunicată citația pentru partea Banca Română pentru Relansare Economică din București cu mențiunea „destinatar necunoscut”.

Atât reprezentanții părților prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare cu partea Banca Română pentru Relansare Economică este îndeplinită.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 98 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora schimbarea domiciliului uneia din părți în timpul judecății trebuie, sub pedeapsa neluării ei în

seamă, să fie adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar, consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor nr. 2.086D/2008 și nr. 2.282D/2008.

Reprezentanții părților prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 2.282D/2008 la Dosarul nr. 2.086D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Consilierul juridic al Societății Române de Televiziune solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că metodologiile îmbracă forma fie a unui contract-protocol, conform art. 131² alin. (2) din Legea nr. 8/1996, fie a unei hotărâri arbitrale, conform textului de lege criticat, acestea neavând caracterul unor acte normative, astfel cum susține în mod neîntemeiat autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că hotărârea arbitrală prin care se stabilesc metodologiile este un act juridic cu caracter jurisdicțional ce poate fi atacat pe calea dreptului comun, publicarea în Monitorul Oficial al României a acesteia având efecte de opozabilitate față de utilizatorii care nu au participat la negocieri și nici nu au avut calitatea de parte în procedura de arbitraj. Consideră, totodată, că metodologiile, ca rezultat al negocierilor dintre organismele de gestiune colectivă și reprezentanți ai utilizatorilor, prin care se stabilesc drepturi și obligații și pentru utilizatorii care nu au participat la negocieri, reprezintă o excepție de la principiul relativității efectelor actelor juridice civile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 2 octombrie și 29 octombrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.600/299/2008 și nr. 8.029/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.** Excepția a fost ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR — ADA) într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare și întoarcere executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că metodologiile, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor, „au caracter normativ, sunt izvor de drept” și, în consecință, competența de modificare a acestora de Curtea de Apel București, în procedura de soluționare a apelului formulat împotriva hotărârii arbitrale, conferă acestei instanțe atribuții de legiferare, de adoptare de acte normative contrar dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5). Totodată, arată că „actul de modificare a metodologiilor adoptat” de Curtea de Apel București intră în vigoare la data pronunțării hotărârii de către această instanță, iar nu la 3 zile de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, astfel cum prevăd dispozițiile art. 78 din Constituție referitoare la intrarea în vigoare a legii.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, astfel cum au fost modificate prin art. 1 punctul 41 din Legea nr. 329/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006, care au următorul conținut: *„În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor și la respectarea obligatorie a Constituției, a supremației sale și a legilor. Se susține, de asemenea, și contrarietatea textului de lege criticat în raport cu dispozițiile art. 78 din Constituție, privind intrarea în vigoare a legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 130 și următoarele din Legea nr. 8/1996, organismele de gestiune colectivă, calitate pe care o are și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor, au obligația să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite titularilor de drepturi, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestora, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titulari.

Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, metodologiile astfel publicate fiind opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a

negociat și tuturor importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată.

Metodologia astfel stabilită nu reprezintă altceva decât contractul-cadru dintre părți — legea părților — și reglementează raporturile juridice născute ca urmare a utilizării operelor de creație intelectuală.

Totodată, potrivit art. 131² alin. (3) și următoarele din Legea nr. 8/1996, în situația în care părțile care au participat la negociere nu au putut conveni asupra unui punct de vedere comun cu privire la metodologia, se pot adresa Oficiului Român pentru Drepturile de Autor pentru inițierea procedurii de arbitraj; hotărârea arbitrală cuprinzând forma finală a metodologiilor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și este opozabilă tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat.

Potrivit art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, criticat pentru neconstituționalitate, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la Curtea de Apel București. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției de către Curtea de Apel București cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă. Aceasta se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR — ADA) în dosarele nr. 5.600/299/2008 și nr. 8.029/299/2008 ale Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.357

din 11 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Curtea reține că prin Decizia nr. 661/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2006, a statuat că hotărârea arbitrală, prin care se stabilesc metodologiile, este un act juridic cu caracter jurisdicțional, care, potrivit art. 363 alin. 3 din Codul de procedură civilă, este asimilat unei hotărâri judecătorești în ceea ce privește efectele.

De altfel, Curtea observă că excepția a fost ridicată de autor într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare, și nu pe parcursul procedurilor anterioare de care acesta a beneficiat potrivit prevederilor legii.

În aceste condiții, Curtea constată că susținerile autorului privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) nu pot fi primite, prevederile de lege criticate nefiind contrare acestora.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 78 din Constituție, referitoare la intrarea în vigoare a legii, Curtea reține că acestea nu au incidență în prezenta cauză.

În fine, Curtea constată că invocarea unor dispoziții din Codul civil și din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative nu poate fi primită, deoarece controlul constituționalității prevederilor legale are loc numai prin raportare la norme constituționale sau cuprinse în convenții și tratate la care România este parte, și nu la alte dispoziții sau acte normative din legislația internă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, excepție ridicată de Ion Răduță în Dosarul nr. 2.343/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, considerând că au fost încălcate prevederile art. 34 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că, în realitate, se solicită modificarea textului de lege criticat de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.343/109/2007, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002**, excepție ridicată de Ion Răduță în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de respingere a cererii de acordare a compensației pentru atingerea integrității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 sunt neconstituționale, deoarece nu prevăd posibilitatea acordării compensației în cazul bolilor profesionale declarate anterior datei de 1 ianuarie 2005, ceea ce creează discriminare între persoanele care au fost declarate că au contactat boli profesionale după 1 ianuarie 2005 și cele declarate că au contactat boli profesionale înainte de această dată. Se arată că dispoziția legală potrivit căreia cei declarați că au contactat boli profesionale înainte de 1 ianuarie 2005 și nu s-au vindecat până la apariția acestei legi nu vor beneficia de compensație încalcă prevederile art. 34 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu îngrădesc drepturile fundamentale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că aceste prevederi se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația normei legale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste dispoziții legale au următorul cuprins:

— Art. 23: „(1) *Asigurații au dreptul la servicii medicale corespunzătoare leziunilor și afecțiunilor cauzate prin accidente de muncă sau boli profesionale, după cum urmează:*

- a) *asistență medicală de urgență la locul accidentului, în mijloacele de transport specializate și în unitățile spitalicești;*
- b) *tratament medical ambulatoriu, analize medicale și medicamente, prescrise de medic;*
- c) *servicii medicale în spitale sau în unități sanitare cu personalitate juridică specializate pentru boli profesionale;*
- d) *tratament de recuperare a capacității de muncă în unități de specialitate;*
- e) *servicii de chirurgie reparatorie;*
- f) *cure balneoclimaterice;*
- g) *investigații de specialitate și analize de laborator, necesare în vederea stabilirii caracterului de profesionalitate al bolilor.*

(2) *Pentru bolile profesionale confirmate anterior datei de 1 ianuarie 2005 și pentru care se continuă reabilitarea medicală ulterior acestei date ca urmare exclusivă a cauzei profesionale, se decontează următoarele prestații și servicii:*

- a) *tratament medical ambulatoriu, analize medicale și medicamente;*
- b) *servicii medicale în spitale, în secții sau unități sanitare cu personalitate juridică specializate pentru boli profesionale;*
- c) *tratament de recuperare a capacității de muncă în unități de specialitate;*
- d) *servicii de chirurgie reparatorie;*
- e) *cure balneoclimaterice;*
- f) *dispozitive medicale în vederea corectării și recuperării deficiențelor organice, funcționale sau fizice.*

(3) *Fondurile necesare decontării prestațiilor și serviciilor prevăzute la alin. (2) se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.”;*

— Art. 43: „*Au dreptul la o compensație pentru atingerea integrității asigurații care, în urma accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale, rămân cu leziuni permanente care produc deficiențe și reduc capacitatea de muncă între 20—50%.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 34 alin. (1), referitor la garantarea dreptului la ocrotirea sănătății, și ale art. 41 alin. (2), referitor la protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Critica de neconstituționalitate vizează, în exclusivitate, modalitatea în care au fost reglementate dispozițiile art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002.

Solicitarea autorului excepției de a modifica textul de lege în sensul dorit de acesta, și anume de a prevedea acordarea compensației și în cazul bolilor profesionale declarate anterior datei de 1 ianuarie 2005, constituie un caz de inadmisibilitate. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Textele constituționale invocate de autorul excepției nu au legătură cu criticile referitoare la nereglementarea unor aspecte dorite de acesta, ori cu modalitatea de aplicare a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și 43 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, excepție ridicată de Ion Răduță în Dosarul nr. 2.343/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.358

din 11 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Petre Ghinea în Dosarul nr. 27.216/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, considerând că prevederile legale criticate permit mai multe interpretări, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 124 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile legale criticate nu sunt retroactive.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 27.216/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat**, excepție ridicată de Petre Ghinea în cauza ce are ca obiect judecarea recursului împotriva sentinței civile privind recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 contravin prevederilor art. 46, 78, 124 și 147 din

Constituție, deoarece prin modificările succesive asupra reglementărilor legale criticate s-au creat ambiguități, imprimând textului un caracter echivoc, astfel încât nu este posibilă interpretarea sintagmei „data aplicării prezentei legi”. Se mai arată că sintagma „solda lunară brută în vigoare la data aplicării prezentei legi”, introdusă prin Legea nr. 479/2003 și utilizată la recalcularea pensiei militare, încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece din interpretarea acesteia nu poate fi înțeleasă și interpretată data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că autorul excepției nu motivează în ce constă încălcarea textelor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că aceste prevederi nu contravin principiului neretroactivității legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 479/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 25 noiembrie 2003.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 79: „*Pensiile militare stabilite în baza legislației anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi se recalculează astfel:*

a) cuantumul pensiei în plată se actualizează, având ca bază de calcul solda lunară brută în vigoare la data aplicării prezentei legi, corespunzătoare funcției maxime exercitate și gradului militar, avute la data trecerii în rezervă, pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea instituțiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), metodologie conform căreia acordarea gradației se va face în raport cu vechimea în serviciu sau cea avută la data trecerii în rezervă; [...].”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 78 referitor la intrarea în vigoare a legii, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 147 alin. (4) referitor la deciziile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Criticile autorului excepției prin invocarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție nu pot fi reținute. La recalcularea

pensiilor militare, stabilite în baza legislației anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi, baza de calcul pentru actualizarea cuantumului pensiei în plată o constituie solda lunară brută în vigoare la data aplicării prezentei legi, corespunzătoare funcției maxime exercitate și gradului militar, avute la data trecerii în rezervă. Or, este evident că aceste reglementări prevăd că noile cuantumi ale pensiilor recalculat sunt valabile numai pentru viitor, chiar dacă vechimea în serviciu a fost realizată în perioade anterioare.

Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a art. 78 din Legea fundamentală, Curtea constată că prevederile legale criticate nu conțin dispoziții contrare reglementării constituționale potrivit căreia legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

Celelalte dispoziții constituționale invocate de autorul excepției, și anume art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 147 alin. (4) referitor la deciziile Curții Constituționale, nu au legătură cu susținerile excepției.

În ceea ce privește critica referitoare la modalitatea echivocă de redactare a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Petre Ghinea în Dosarul nr. 27.216/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.366

din 11 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 403
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 10.238/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin

prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate. Menționează, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.238/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 403 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Victor Pomponiu într-o cauză privind suspendarea provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16, art. 21 și art. 44, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că îl împiedică pe creditor să-și valorifice drepturile stabilite prin titlul executoriu, astfel că se creează o vădită inegalitate între creditor și debitor, în favoarea celui din urmă.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât textele de lege nu contravin niciuneia dintre dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 399 și ale art. 403 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 399 și art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 10.238/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 399: „*Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”

— Art. 403: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

Autorul excepției susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la „*Egalitatea în drepturi*”, ale art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*” și ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată. Se mai invocă încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la „*Dreptul la un proces echitabil*”.

Examinând excepția ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 399 și art. 403 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 16, art. 24 și art. 44 din Constituție și cu motivări similare celor din prezenta cauză. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.168 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 11 decembrie 2008, Decizia nr. 725 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 31 iulie 2008, și Decizia nr. 225 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 27 iunie 2003. În mod constant, Curtea, respingând excepțiile ridicate, a constatat că aceste dispoziții de lege sunt constituționale.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională, precum și considerentele pe care aceasta s-a întemeiat își mențin valabilitatea și în această cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței.

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.388

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din localitatea Ovidiu în Dosarul nr. 2.071/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.071/118/2008, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din localitatea Ovidiu într-o cauză comercială având ca obiect o cerere privind emiterea somației de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (2). În acest sens, arată că, „având un caracter necontencios, procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 încalcă drepturile părților dintr-un contract sinalagmatic, lipsind pe debitor de posibilitatea de a invoca apărări de fond și încălcându-i acestuia dreptul la apărare și, pe cale de consecință, dreptul de proprietate”.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „*Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulamentul sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*”;

— Art. 6: „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.*

(3) *Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.*

(4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*”;

— Art. 10 alin. (2): „*Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.*”;

— Art. 11¹: „(1) *Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) *Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor.

Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „*creanțelor certe, lichide, exigibile ce reprezintă obligații*

de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege [...]. Întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

În continuare, se constată că este justificată limitarea formulării apărărilor pe fondul cauzei în cadrul contestației la executare, dacă anterior s-a formulat cerere în anulare la a cărei judecată se puteau valorifica apărării de fond. De altfel, dispozițiile art. 10 din ordonanță nu sunt determinate în

soluționarea cauzei, întrucât obiectul acesteia nu este contestație la executare.

Ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 11¹ din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat, „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți” tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

În jurisprudența sa constantă Curtea Constituțională a stabilit că ordonanța criticată este constituțională atât în ansamblu, cât și examinând separat dispozițiile sale.

În cauza de față neînvederându-se elemente noi, de natură a duce la reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele anterioare se impun și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din localitatea Ovidiu în Dosarul nr. 2.071/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală

Văzând Referatul de aprobare nr. 38.578 din 25 noiembrie 2008 al Direcției generale siguranța alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Regulamentului Parlamentului European și Consiliului nr. 882/2004 privind controalele oficiale efectuate pentru asigurarea conformității cu legislația în domeniul alimentelor și furajelor, sănătății și bunăstării animale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (3) și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și

comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prezentul ordin se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2009 până la data de 31 decembrie 2009.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

București, 17 decembrie 2008.
Nr. 113.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

pentru organizarea și desfășurarea activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele instrucțiuni stabilesc cadrul organizatoric în care inspectorii Autorității Naționale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor își desfășoară activitatea de control oficial în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală.

Art. 2. — În sensul prezentelor instrucțiuni, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *control oficial* — orice formă de control pe care îl efectuează autoritatea competentă ori Comisia Europeană împreună cu statele membre ale Uniunii Europene, pentru verificarea conformității cu legislația în domeniul alimentelor;

b) *inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor* — personalul de specialitate angajat, în condițiile legii, al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, respectiv al direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene sau a municipiului București, cu atribuții de control oficial conform fișei postului;

c) *unități* — unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, transportă, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală;

d) *unități integrate* — unitățile care desfășoară mai multe activități sectoriale (cod CAEN) integrate în aceeași locație;

e) *operator economic* — orice persoana fizică sau juridică care prelucrează, procesează, depozitează, transportă, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală;

f) *cheltuieli* — valoarea operațiunilor efectuate în cadrul activității de control oficial pentru siguranța alimentelor, stabilite în baza prevederilor legale;

g) *plată aferentă activității de control oficial* — cuantumul rezultat prin înmulțirea timpului aferent pentru efectuarea controlului oficial cu tariful stabilit pe oră;

h) *documente justificative* — actele oficiale în baza cărora direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București întocmește formalitățile de plată și sunt reprezentate de procese-verbale de constatare, fișe de control, însoțite, dacă este cazul, de procese-verbale de prelevare probe, procese-verbale de reținere oficială, procese-verbale de confiscare, cerere de analiză, precum și de alte documente care cuprind acțiunile întreprinse ca urmare a desfășurării activității de control oficial în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, transportă, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală, inclusiv buletine de analiză ca urmare a determinărilor de către laboratoare specializate.

Art. 3. — Tariful aferent activității de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală se calculează de către inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, prin aplicarea tarifului total de 52,2 lei/h, prevăzut în anexa nr. 2, la timpul stabilit potrivit anexei nr. 1.

CAPITOLUL II

SECȚIUNEA I

Obligațiile inspectorilor autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

Art. 4. — Inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor trebuie să dețină baza de date corespunzătoare și să identifice unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală, arondate în vederea asigurării activității de control oficial pentru siguranța alimentelor.

Art. 5. — Activitatea de control oficial la unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine

nonanimală se realizează de către inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, în conformitate cu prevederile fișei postului, ale procedurii prevăzute în anexa nr. 3, precum și ale altor dispoziții și instrucțiuni primite de la autoritatea centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor.

Art. 6. — Ca urmare a controlului oficial realizat în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală, inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor elaborează documente justificative privind controalele oficiale pe care le-au efectuat.

Art. 7. — Inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor au obligația să păstreze confidențialitatea activității de control oficial desfășurate în unități care prelucrează, procesează, depozitează, valorifică și comercializează produse și subproduse alimentare de origine nonanimală, în raport cu alte persoane fizice sau juridice, pentru a nu afecta concurența de piață, potrivit prevederilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a II-a

Obligațiile direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București

Art. 8. — În cel mult 5 zile lucrătoare de la efectuarea controlului oficial, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București trimit operatorilor economici controlați documentele de plată pentru activitatea desfășurată, precum și o copie a documentelor justificative privind controlul oficial efectuat.

Art. 9. — (1) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București încasează tariful aferent activității de control oficial.

(2) Tariful aferent activității de control oficial stabilit pe baza documentelor justificative este virat de unități în contul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București și suma rezultată este evidențiată distinct în contabilitate, constituind pentru acestea fonduri extrabugetare care se utilizează, conform legii, pentru acoperirea costurilor controalelor oficiale.

(3) Costurile aferente analizelor de laborator efectuate potrivit Programului anual de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, aprobat prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, se suportă din bugetul alocat direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

SECȚIUNEA a III-a

Obligațiile operatorilor economici

Art. 10. — (1) Operatorii economici controlați virează în contul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București suma corespunzătoare cheltuielilor calculate pentru activitatea de control oficial desfășurată de inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentelor de plată.

(2) Încadrarea în categoriile de producție prevăzute în anexa nr. 1 se face prin declarația pe propria răspundere prevăzută în anexa nr. 4, depusă la direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. 11. — Operatorii economici sunt obligați să asigure trasabilitatea produselor de la materiile prime la produsul finit.

Art. 12. — Operatorii economici sunt obligați să dețină proceduri interne de retragere a produselor alimentare neconforme.

Art. 13. — Operatorii economici asigură condiții optime pentru ca inspectorii autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor să își poată desfășura și exercita activitatea de control oficial în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 14. — (1) În cazul în care operatorii economici își desfășoară activitatea în unul sau mai multe județe prin unități fără personalitate juridică și cu același cod CAEN, plata aferentă controlului oficial se face de către entitatea juridică, conform categoriei de încadrare din anexa nr. 1.

(2) Dacă unitatea de prelucrare, procesare, depozitare sau valorificare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală deține puncte de lucru, fără personalitate juridică distinctă, fie pe raza aceluiași județ, fie în mai multe județe, dar a căror activitate se încadrează în aceeași clasă CAEN, și dacă suma calculată pentru controlul oficial depășește valoarea de 2.000 euro/lună, suma care trebuie plătită pentru fiecare punct de lucru se calculează luându-se în considerare ponderea fiecărui punct de lucru în activitatea totală, astfel încât per total unitate să nu depășească valoarea maximă de 2.000 euro/lună.

(3) Plata se va face proporțional cu activitatea desfășurată în fiecare punct de lucru, consemnată în declarația pe propria răspundere prevăzută în anexa nr. 4.

(4) Operatorul economic care desfășoară mai multe activități sectoriale (cod CAEN) integrate în aceeași locație va fi tarifat o singură dată pentru categoria cu tariful cel mai mare.

(5) Pentru unitățile aflate în primul an de activitate, sumele pentru activitatea specifică de control oficial se calculează în baza documentului justificativ întocmit conform producției curente din luna precedentă.

Art. 15. — Neplata în termenul prevăzut la art. 10 a sumelor calculate pentru activitatea de control oficial atrage perceperea unor penalități de 0,25% din suma de plată restantă, pentru fiecare zi de întârziere, de la data la care obligația de plată a sumei a devenit scadentă până la achitarea integrală a sumei, inclusiv ziua plății.

Art. 16. — Neplata sumelor restante calculate pentru activitatea de control oficial atrage acțiunea în instanță a operatorului economic pentru obligarea la plata sumelor datorate.

Art. 17. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

TIMPUL

pentru controlul oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală

Tipul unității (Operator economic)	Categoria	Producția	Timpul pentru controlul oficial (h)
Unități de fabricare a pâinii, produselor de panificație și patiserie	A	< 1.800 (t/an)	1
	B	1.800—4.500 (t/an)	2,5
	C	4.500—9.000 (t/an)	4
	D	> 9.000 (t/an)	6
Unități de morărit	A	< 1.800 (t/an)	1
	B	1.800—4.500 (t/an)	1,5
	C	4.500—9.000 (t/an)	2
	D	> 9.000 (t/an)	3
Unități de fabricare a băuturilor răcoritoare	A	< 20.000 (t/an)	1,5
	B	20.000—50.000 (t/an)	3
	C	50.000—100.000 (t/an)	4
	D	> 100.000(t/an)	4
Unități de fabricare a vinurilor*)	A	< 7 000 (hl/an)	3
	B	7.000—10.000 (hl/an)	4
	C	10.000—15.000 (hl/an)	6
	D	> 15.000 (hl/an)	8
Unități de fabricare a băuturilor alcoolice distilate	A	< 7.000 (hl/an)	2
	B	7.000—10.000 (hl/an)	4
	C	10.000—15.000 (hl/an)	5
	D	> 15.000 (hl/an)	6
Unități de fabricare a alcoolului etilic de fermentație	A	< 5.000(hl/an)	2
	B	5.000—10.000(hl/an)	3
	C	10.000—15.000(hl/an)	4
	D	> 15.000(hl/an)	6
Unități de fabricare a uleiurilor, grăsimilor fine și rafinate, margarinei și a produselor comestibile similare	A	< 12.500 (t/an)	1,5
	B	12.500—25.000 (t/an)	2
	C	25.000—50.000 (t/an)	3
	D	> 50.000 (t/an)	4
Unități de fabricare a produselor din cacao, ciocolatei și a produselor zaharoase	A	< 1.000 (t/an)	3
	B	1.000—5.000 (t/an)	4
	C	5.000—10.000 (t/an)	6
	D	> 10.000 (t/an)	8
Unități de fabricare a berii	A	< 20.000 (t/an)	1,5
	B	20.000—50.000 (t/an)	3
	C	50.000—100.000 (t/an)	4
	D	> 100.000(t/an)	4

Tipul unității (Operator economic)	Categoria	Producția	Timpul pentru controlul oficial (h)
Unități de fabricare a malțului	A	< 4 000 (t/an)	3
	B	4.000—11.000 (t/an)	4
	C	11.000—16.000 (t/an)	6
	D	> 16.000 (t/an)	8
Unități de prelucrare și conservare a fructelor și legumelor**)	A	< 200 (t/an)	2
	B	200—500 (t/an)	4
	C	500—750 (t/an)	6
	D	> 750 (t/an)	8
Depozite pentru semințe de consum***)	A	< 50 000 (t/an)	2
	B	50.000—150.000 (t/an)	4
	C	150.000—300.000 (t/an)	6
	D	> 300.000 (t/an)	8
Unități de producere a apelor minerale (carbogazoasă și plată) îmbuteliate la sursă	A	< 20.000 (t/an)	1
	B	20.000—50.000 (t/an)	2
	C	50.000—100.000 (t/an)	3
	D	> 100.000(t/an)	3

NOTĂ:

Controlul oficial al unităților care prelucrează, procesează, depozitează, transportă, valorifică și comercializează produse de origine nonanimală și evaluarea și clasificarea unităților din domeniul alimentar în funcție de risc se realizează conform Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004 privind igiena alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 882/2004 privind controalele oficiale efectuate pentru asigurarea conformității cu legislația în domeniul alimentelor și furajelor, sănătății și bunăstării animale, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

1. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc crescut, respectiv cele care au obținut punctajul > 42 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată pe lună;

2. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc mediu, respectiv cele care au obținut punctajul între 30 și 42 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată la două luni;

3. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc scăzut, respectiv cele care au obținut punctajul < 30 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată la 4 luni;

*) Pentru astfel de unități se efectuează un control preoperațional și în lunile cu activitate, în conformitate cu încadrarea unității în categorii de risc.

**) Pentru astfel de unități controlul oficial constă, în lunile fără activitate, într-un control preoperațional și în lunile cu activitate, în conformitate cu încadrarea unității în categorii de risc.

***) Pentru astfel de unități se efectuează un control oficial preoperațional și restul controalelor se vor efectua în conformitate cu încadrarea unității în categorii de risc.

Tipul unității (Operator economic)	Timpul pentru controlul oficial (h)
Miniberării (capacitate de producție <3.000 hl/an)	1
Unități de prelucrare a cartofilor și conservare a produselor din cartofi	4
Unități de vânzare cu amănuntul a produselor alimentare de origine nonanimală	1
Unități de fabricare a macaroanelor, tăițelilor, cuș-cuș-ului și a altor produse făinoase similare	2
Unități de prelucrare a ceaiului și a cafelei	4
Unități de fabricare a condimentelor	3
Unități de fabricare a altor produse alimentare	6
Unități de fabricare a cidrului și a vinului din fructe*)	6
Unități de fabricare a altor băuturi obținute prin fermentare*)	6
Supermarket/hipermarket	8

Tipul unității (Operator economic)	Timpul pentru controlul oficial (h)
Unități de îmbuteliere și ambalare a produselor de origine nonanimală	2
Unități de fabricare a sucurilor de fructe și legume*)	8
Unități de fabricare a amidonului și a produselor din amidon	5
Unități de fabricare a biscuiților, pișcoturilor și a altor produse similare	2
Unități de fabricare a zahărului*)	8
Depozite de produse alimentare de origine nonanimală	4
Depozite de comercializare angro	6

NOTĂ:

Controlul oficial al unităților care prelucrează, procesează, depozitează, transportă, valorifică și comercializează produse de origine nonanimală și evaluarea și clasificarea unităților din domeniul alimentar în funcție de risc se realizează conform Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 882/2004 privind controalele oficiale efectuate pentru asigurarea conformității cu legislația în domeniul alimentelor și furajelor, sănătății și bunăstării animale, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

1. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc crescut, respectiv cele care au obținut punctajul > 42 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată pe lună;

2. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc mediu, respectiv cele care au obținut punctajul între 30 și 42 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată la două luni;

3. Pentru unitățile cu activitate în domeniul alimentar cu risc scăzut, respectiv cele care au obținut punctajul < 30 la evaluarea unității, inspecția se va realiza o dată la 4 luni;

*) Pentru astfel de unități controlul oficial constă, în lunile fără activitate, într-un control preoperațional și în lunile cu activitate controlul oficial se va efectua în conformitate cu încadrarea unității în categorii de risc

*ANEXA Nr. 2
la instrucțiuni*

TARIFELE

pentru cheltuielile de personal care desfășoară activitatea de control oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală

Nr. crt.	Etapele aferente realizării unui control oficial în domeniul alimentar	Cheltuielile pentru salariu/persoană/h (lei)	Cheltuielile necesare perfecționării/persoană/h (lei)	Total cheltuieli/h (lei)
1.	Pregătirea controlului, studierea facilităților și documentației deținute de operatorii economici, astfel încât să fie capabil să își îndeplinească atribuțiile în mod adecvat	16,7	0,7	17,4
2.	Realizarea controlului	16,7	0,7	17,4
3.	Analiza activității de control și stabilirea concluziilor	16,7	0,7	17,4
	TOTAL:	50,1	2,1	52,2

*ANEXA Nr. 3
la instrucțiuni*

PROCEDURĂ

privind efectuarea controlului oficial în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală

I. Generalități

Controalele oficiale se efectuează fără o avertizare prealabilă.

Controalele oficiale se efectuează pentru toate etapele de prelucrare, procesare, depozitare, transport, valorificare

și comercializare a produselor și subproduselor alimentare de origine nonanimală sau selectiv, pentru una ori mai multe dintre etapele menționate anterior, pentru care se consideră a fi necesar să fie supuse activității de inspecție și control.

Controalele oficiale se efectuează pentru:

a) produsele alimentare provenind din:

1. schimburile comerciale desfășurate pe teritoriul României;
2. schimburile comerciale dintre statele membre ale Uniunii Europene;
3. import;

b) produsele destinate exportului.

Inspectorul autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor este însoțit de către un reprezentant al societății comerciale sau de o persoană abilitată care să răspundă întrebărilor inspectorului și care să fie prezentă pe tot parcursul inspecției și controlului.

II. Scop

Controalele oficiale se realizează pentru a se verifica conformitatea cu regulile ce au drept scop prevenirea, eliminarea sau reducerea riscurilor până la niveluri acceptabile pentru sănătatea publică.

Controalele oficiale asigură suportul informativ pentru realizarea evaluării riscului în domeniul siguranței alimentelor.

III. Definiții

În înțelesul prezentei proceduri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *verificare* — controlul, prin examinarea și prin luarea în considerare a evidențelor, sub raportul îndeplinirii cerințelor specificate;

b) *inspecție* — examinarea oricărui aspect privind alimentele, pentru a se verifica faptul că astfel de aspecte sunt conforme cu cerințele legislației în domeniul alimentelor;

c) *monitorizare* — realizarea de observații sau de măsuri planificate secvențial, cu scopul de a obține o evaluare generală a nivelului de conformitate cu legislația în domeniul alimentelor;

d) *supraveghere* — o examinare cu caracter preventiv a activității uneia sau mai multor întreprinderi cu activitate în domeniul alimentelor, a operatorilor economici ori a activităților acestora;

e) *neconformitate* — neconcordanța cu legislația în domeniul alimentelor;

f) *prelevare de probe pentru analiză* — recoltarea de probe de alimente sau de orice alte substanțe reprezentative pentru producerea, prelucrarea și distribuția alimentelor, cu scopul de a se verifica prin analiză conformitatea cu legislația în domeniul alimentelor;

g) *reținere oficială* — procedura prin care autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor dispune ca alimentele să nu fie deplasate ori falsificate până la luarea unei decizii cu privire la destinația acestora; aceasta include depozitarea de către operatorii economici, în conformitate cu instrucțiunile Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

h) *trasabilitate* — posibilitatea identificării și urmăririi, pe parcursul tuturor etapelor de producție, procesare și distribuție, a unui aliment, a hranei pentru animale, a unui animal destinat pentru producția de alimente sau a unei substanțe ce urmează ori care poate fi încorporată într-un aliment sau în hrana pentru animale;

i) *producție* — totalitatea produselor obținute din prelucrarea, procesarea, depozitarea, transportul, valorificarea și comercializarea produselor alimentare de origine nonanimală.

IV. Etapele controlului oficial

Controalele oficiale se efectuează utilizându-se una sau mai multe dintre metodele de control, cum ar fi: inspecția, monitorizarea, supravegherea, verificarea, prelevarea de probe și analiză.

A. Inspecția

În cadrul activității de inspecție se verifică următoarele:

1. Condițiile generale de funcționare a unității:

- a) profilul unității;
- b) amplasarea unității;
- c) construcția;
- d) împrejmuirea unității;
- e) căile de acces în unitate;
- f) platforma de gunoi menajer.

2. Depozitele de materii prime, materiale auxiliare, produse finite, ambalaje, etichete:

- a) igiena spațiilor de depozitare;
- b) sistemul de ventilare (funcționalitate și eficientă) și modul de înregistrare și control al temperaturii și umidității;
- c) capacitatea depozitelor și dotarea acestora pentru asigurarea condițiilor optime de păstrare, cu respectarea condițiilor de compatibilitate;
- d) modul de depozitare a materiilor prime și de rulare a stocurilor;
- e) salubritatea ambalajelor;
- f) prelevarea de probe pentru determinarea de contaminanți și reziduuri de pesticide în conformitate cu legislația în vigoare;

g) documentele de însoțire a produselor finite (declarație/certificate de conformitate) și documentele care să ateste condițiile privind siguranța alimentară;

h) modul de ambalare a produselor finite;

i) modul de depozitare și marcare a substanțelor chimice cu risc potențial de contaminare.

3. Spațiile de producție:

- a) proiectare, amplasare, construcție și dimensionare;
- b) existența vestiarelor corespunzătoare;
- c) aprovizionare cu apă potabilă, caldă și rece;
- d) spații separate pentru spălarea materiei prime, unde este cazul;
- e) sistem adecvat de colectare a reziduurilor lichide și solide;
- f) sursa de agent termic;
- g) instalații, utilaje și echipamente de lucru.

4. Amenajarea și organizarea fluxului tehnologic:

a) asigurarea circuitelor funcționale pentru desfășurarea fluxului tehnologic fără intersectări între fazele salubre și cele insalubre;

b) controlul întreținerii și dotării cu dispozitive și utilaje de lucru specifice profilului (cernatoare, separatoare, magneți, site, tăvăluguri etc.);

c) sistemul de ventilație;

d) aparatura de măsură și control;

e) procedurile operaționale standard de sanitație (SSOP);

f) implementarea și funcționarea unui sistem de siguranță al alimentelor bazat pe principiile HACCP;

g) verificarea sistemului de alimentare cu apă rece și caldă, controlul potabilității apei.

5. Spațiile destinate depozitării detergenților și dezinfectanților

6. Spațiile destinate curățării instalațiilor, utilajelor și echipamentelor de lucru

7. Anexele (vestiare, grupuri sanitare etc.)

8. Mijloacele de transport, spațiul necesar spălării și dezinfecției mijloacelor de transport, condițiile de transport și modul în care se face recepția materiei prime și a materiilor auxiliare.

9. Laboratoarele proprii:

- a) asigurarea spațiului/compartimentare;
- b) analize conform metodelor standardizate;
- c) asigurarea aparaturii și a reactivilor;
- d) calificarea și competența personalului;
- e) întreținerea aparaturii, verificare, calibrare;
- f) evidența și monitorizarea parametrilor controlați.

10. Evacuarea deșeurilor:

a) sistemul de pre colectare și colectare a deșeurilor;

b) existența spațiului pentru depozitarea recipientelor pentru colectarea deșeurilor (ghene) și racordarea acestora la rețeaua centrală de apă-canal;

c) existența contractului cu o firmă de salubritate.

11. Aplicarea ghidurilor de bune practici sau aplicarea normelor pentru siguranța alimentelor

12. Aplicarea programelor preliminare

13. Stabilirea punctelor critice de control

14. Monitorizarea punctelor critice de control.

B. Prelevare de probe și analiză

Se vor realiza:

a) prelevarea de teste de sanitație;

b) recoltarea de alte probe, ori de câte ori există suspiciuni sau atunci când sunt depistate neconformități, pentru produsele alimentare de origine nonanimală (contaminanți, reziduuri de pesticide etc.) pentru care sunt prevăzute limite maxime admise în legislația din domeniul alimentelor; recoltarea se realizează de către inspectorii ai autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, conform metodelor prevăzute de lege, iar în cazul în care acestea nu sunt prevăzute, conform procedurilor emise de autoritatea centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor;

c) întocmirea procesului-verbal de prelevare de probe și a cererii de analiză;

d) trimiterea către laboratoare specializate a probelor prelevate, însoțite de documentele menționate mai sus.

Se vor respecta următoarele:

a) prelevarea probelor dintr-un lot se va efectua o singură dată, pentru produsele care necesită aceeași metodă de prelevare, pentru toată gama de analize de laborator, astfel încât rezultatul acestora să fie transmis în mod obligatoriu în perioada de valabilitate a produsului reținut, dar nu mai târziu de 30 de zile;

b) analizele se vor efectua numai în laboratoare acreditate, iar rezultatele/buletinele de analiză vor fi transmise și operatorului economic;

c) lotul din care s-au prelevat probele este reținut și depozitat în condiții corespunzătoare până la obținerea rezultatelor/buletinelor de analiză;

d) nerespectarea prevederilor pct. a), b) și c) atrage pentru persoanele vinovate răspunderea potrivit prevederilor legale.

C. Inspecția stării de igienă a personalului

Se verifică:

a) echipamentul de protecție al personalului (halat, bonetă, mănuși, șorțuri, încălțăminte de protecție etc.);

b) igiena personală.

D. Controlul documentelor

Se verifică existența:

a) programelor de igienizare a unității;

b) documentelor pentru monitorizarea și controlul punctelor critice (PC) și a punctelor critice de control (PCC);

c) programelor pentru instruirea personalului în domeniul siguranței alimentelor;

d) documentelor care să ateste proveniența produselor depozitate;

e) documentelor pentru înregistrarea temperaturii, după caz;

f) programului acțiunilor de dezinfecție, dezinfecție și deratizare (DDD) și eficiența acestora;

g) buletinelor de analiză pentru materiile prime;

h) buletinelor de analiză pentru produsele finite;

i) buletinelor de analiză pentru apa potabilă;

j) buletinelor de analiză pentru teste de sanitație;

k) dosarului cu autorizații și avize;

l) documentelor care să ateste trasabilitatea produselor;

m) controlului potabilității apei.

E. Examinarea sistemelor de verificare

Se controlează documentele care să ateste verificarea aparatelor de măsură și control (AMC), buletinele metrologice, monitorizarea și înregistrarea parametrilor tehnologici.

V. Documente elaborate la finalizarea controlului oficial

După realizarea activității de supraveghere, inspecție și control, inspectorul autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor completează fișa de control, procesul-verbal de constatare, precum și celelalte documente necesare aplicării de măsuri în caz de neconformitate.

VI. Măsuri, sancțiuni

În funcție de situația existentă la fața locului și de rezultatele analizelor de laborator, se aplică măsurile corespunzătoare, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, și cu Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 301/2006 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind procedurile de înregistrare a activităților de vânzare directă de produse primare, a activităților de vânzare cu amănuntul și a activităților de fabricare a alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pot fi dispuse:

a) aplicarea de sancțiuni;

b) confiscarea în vederea distrugerii produselor impropriu consumului uman;

c) reținerea oficială;

d) propunere de suspendare, închiderea unității.

În situația în care, în urma activităților de supraveghere, inspecție și control, se constată că operatorii economici încalcă în mod flagrant alte prevederi legale legate de producția, depozitarea, transportul sau comercializarea alimentelor și furajelor care nu țin de legislația privind siguranța alimentelor și furajelor, autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor va notifica autoritățile competente să sancționeze respectivele fapte.

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Nr. din

Pentru unitatea denumită:, adresa unității:;
 proprietar, din localitatea, str. nr.,
 sectorul, codul, județul, telefon, e-mail,
 pentru obiectivul, în care se desfășoară următoarele activități:

1. (cod CAEN);
2. (cod CAEN);
3. (cod CAEN).

Declar pe propria răspundere că în cadrul activităților mai sus menționate producția realizată, conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr., este următoarea:

1. (cod CAEN);
2. (cod CAEN);
3. (cod CAEN).

Reprezentantul legal al unității,

.....
 (semnătura și ștampila oficială a unității)

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

**privind aprobarea programelor școlare, curriculum diferențiat, filiera vocațională,
 profil teologic reformat**

În baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 231/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Literatură creștină reformată (clasele a IX-a—X-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Studii biblice (clasele a IX-a—X-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Educație spirituală (clasele a IX-a—X-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Educație spirituală (clasele a XI-a—XII-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Studii biblice (clasele a XI-a—XII-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 5.

Art. 6. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria religiilor (clasele a XI-a—XII-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 6.

Art. 7. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria artei creștine (clasele a XI-a—XII-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 7.

Art. 8. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Evidență bisericească informatizată (clasele a XI-a—XII-a), filiera vocațională, profil teologic reformat, cuprinsă în anexa nr. 8.

Art. 9. — Programele școlare aprobate prin prezentul ordin se aplică începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 10. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, Centrul Național pentru

Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prezentul inspectoratele școlare județene/al municipiului București și ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 2 septembrie 2008.
Nr. 5.258.

*) Anexele nr. 1—8 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

privind aprobarea programelor școlare, curriculum diferențiat, filiera vocațională, profil teologic adventist

În baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 231/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Cunoștințe biblice (clasele a IX-a—a X-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria Bisericii Adventiste (clasa a IX-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria Bisericii Universale (clasa a X-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Muzică bisericească (clasele a IX-a—a X-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Studiul Bibliei (clasele a XI-a—a XII-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 5.

Art. 6. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria Bisericii Creștine (clasa a XI-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 6.

Art. 7. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Istoria Bisericii Adventiste (clasa a XII-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 7.

Art. 8. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Dogmatică (clasele a XI-a—a XII-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 8.

Art. 9. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Profeții biblice/Daniel și Apocalipsa (clasele a XI-a—a XII-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 9.

Art. 10. — Se aprobă Programa școlară la disciplina Muzică bisericească (clasa a XI-a), filiera vocațională, profil teologic adventist, cuprinsă în anexa nr. 10.

Art. 11. — Programele școlare aprobate prin prezentul ordin se aplică începând cu anul școlar 2008—2009.

Art. 12. — Anexele nr. 1—10*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 14. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prezentul ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 2 septembrie 2008.
Nr. 5.259.

*) Anexele nr. 1—10 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 7 februarie 2008

În Cauza Șerbănescu împotriva României

(Cererea nr. 33.945/04)

În Cauza Șerbănescu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Boštjan M. Zupančič, președinte, Corneliu Bîrsan, Elisabet Fura-Sandström, Alvin Gyulumyan, David Thór Björgvinsson, Ineta Ziemele, Isabelle Berro-Lefèvre, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 17 ianuarie 2008,

pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 33.945/04) formulată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Victor-Sorin Șerbănescu (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 6 septembrie 2004 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul R. H. Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 12 decembrie 2006, Curtea a decis să comunice cererea Guvernului. Invocând art. 29 § 3 din Convenție, aceasta a decis să analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamantul s-a născut în anul 1957 și locuiește în Brașov.

5. În 1948, în temeiul Legii nr. 6/1948 privind retragerea cetățeniei române, imobilul lui M.S., unul dintre părinții reclamantului, situat în Sinaia, str. Cuza Vodă nr. 7 (fostul nr. 5), a fost rechiziționat de stat ca urmare a fugii lui M.S. din România.

6. În anul 2000, reclamantul, în calitate de moștenitor al lui M.S., a sesizat Judecătoria Sinaia cu o acțiune având ca obiect revendicarea imobilului menționat, pe care a îndreptat-o împotriva Primăriei și a Consiliului Local Sinaia. Instanța a administrat probe, în special două expertize tehnice, din care reieșea că imobilul în discuție era compus dintr-un teren în suprafață de 1.146 m² și o casă cu 3 niveluri. La data de 14 decembrie 2000, Primăria Sinaia a informat instanța că în casă locuiau 6 familii: două familii în baza unor contracte de închiriere încheiate cu primăria, în timp ce celelalte 4 familii cumpăraseră în baza Legii nr. 112/1995 apartamentele în care locuiau din casa respectivă. Acestea din urmă au făcut o cerere de intervenție voluntară în cauză, cerere admisă de instanță.

7. Prin Hotărârea din data de 15 mai 2001 Judecătoria Sinaia a admis acțiunea în revendicare și a obligat pârâții să îi restituie reclamantului imobilul în litigiu. Instanța a statuat că reclamantul dovedise dreptul de proprietate al lui M.S. asupra imobilului în discuție și calitatea sa de moștenitor al acestuia și că rechiziționarea bunului fusese ilegală, astfel încât reclamantul nu și-a pierdut niciodată calitatea de proprietar. Pe de altă parte, după ce a comparat titlul de proprietate al reclamantului cu cele ale părților interveniente, instanța a statuat că titlul reclamantului era mai caracterizat.

8. În urma apelului formulat de pârâți, prin Hotărârea din data de 29 octombrie 2001 Tribunalul Județean Prahova a respins acțiunea reclamantului cu motivarea că, în lipsa unui act autentic notarial, acesta nu și-a dovedit dreptul de proprietate și că trecerea imobilului în patrimoniul statului a fost legală.

9. Prin Hotărârea definitivă din data de 9 mai 2002 Curtea de Apel Ploiești a admis recursul formulat de reclamant și a confirmat temeinicia Hotărârii din 15 mai 2001. Aceasta a statuat că din probele aflate la dosar rezulta că reclamantul era moștenitorul lui M.S., care fusese proprietarul imobilului în discuție, și că, având în vedere circumstanțele legate de naționalizarea bunurilor, foștii proprietari nu erau obligați să își dovedească dreptul în mod exclusiv prin acte autentice. Pe de altă parte, Curtea de Apel a considerat că imobilul fusese rechiziționat în mod ilegal de către autorități și că titlul de proprietate al reclamantului era mai caracterizat decât cele prezentate de intervenienți. Curtea de Apel a reținut faptul că reclamantul nu a solicitat rambursarea cheltuielilor de judecată.

10. După ce și-a înscris dreptul de proprietate în cartea funciară și a fost pus în posesia imobilului în discuție, la data de 16 august 2002, reclamantul a început să plătească taxele funciare aferente acestuia. Din dosarul de cadastru întocmit cu această ocazie de autoritățile competente rezultă că această casă avea o suprafață utilă de 385 m².

11. La o dată neprecizată, în temeiul art. 330 pct. 2 din Codul de procedură civilă, procurorul general al României, sesizat de terții cumpărători ai apartamentelor vândute în baza Legii nr. 112/1995, a formulat în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție un recurs în anulare împotriva Sentinței definitive din 15 mai 2001 a Judecătoria Sinaia. Acesta a apreciat că sentința respectivă, precum și Decizia din 9 mai 2002 fuseseră pronunțate în urma unei încălcări esențiale a legii, ceea ce a dus la o apreciere greșită a fondului cauzei, deoarece reclamantul nu avea dreptul să acționeze în justiție decât dacă prezenta un titlu de proprietate autenticat notarial și dacă își dovedea calitatea de moștenitor al lui M.S.

12. Prin Decizia din 10 martie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție a casat sentința și decizia menționate mai sus și, pe fond, a respins acțiunea reclamantului, considerând că niciuna dintre părți nu a adus probe incontestabile în ceea ce privește dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu, astfel că trebuia să prevaleze posesia îndelungată și de bună-credință a pârâților. În acest sens, instanța a statuat în privința reclamantului că, chiar dacă s-ar fi presupus că, în lipsa unui act autentic notarial, M.S. putea fi considerat ca fiind proprietarul imobilului în discuție, partea interesată nu a dovedit că era moștenitorul lui, având în vedere mai ales diferențele de nume ale persoanelor ce figurau în certificatele de moștenitor furnizate.

II. Dreptul intern pertinent

13. Articolele relevante din Codul de procedură civilă (CPC) prevăd următoarele:

ARTICOLUL 330

„Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:

1. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;
2. când prin hotărârea atacată s-a produs o încălcare esențială a legii, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond ori această hotărâre este vădit netemeinică;”.

ARTICOLUL 330¹

„În cazurile prevăzute de art. 330 pct. 1 și 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data când hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.”

14. Articolele 330 și 330¹ din CPC, referitoare la recursul în anulare și reproduse mai sus în forma în care erau redactate la data evenimentelor, au fost abrogate prin art. I § 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 25 iunie 2003.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

15. Reclamantul se plânge de încălcarea dreptului său la un proces echitabil și la securitatea raporturilor juridice din cauza anulării Deciziei definitive din 9 mai 2002 a Curții de Apel Ploiești prin Decizia din 10 martie 2004 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în urma recursului în anulare formulat de procurorul general. El invocă art. 6 § 1 din Convenție, care, în partea sa relevantă, prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială (...), care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

A. Asupra admisibilității

16. Guvernul susține că reclamantul nu mai poate invoca un drept de proprietate asupra imobilului în litigiu, în măsura în care în Decizia din 10 martie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că el nu a dovedit calitatea de moștenitor al fostului proprietar. În acest sens, această cauză este diferită de Cauza *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, CEDO 1999-VII), reclamantul neputând invoca un drept civil.

17. Reclamantul subliniază că el a dovedit calitatea de moștenitor al lui M.S., având în vedere că aceasta a fost constatată prin Decizia din 9 mai 2002 a Curții de Apel Ploiești.

18. Curtea consideră că argumentul Guvernului tinde să ridice o excepție de inadmisibilitate sub forma necompetenței *ratione materiae* față de art. 6 § 1 din Convenție.

19. Curtea reamintește că art. 6 se aplică pentru contestațiile asupra unui drept care se poate pretinde, cel puțin într-un mod rezonabil, a fi recunoscut în dreptul intern. Trebuie să fie vorba de o contestație reală și serioasă; ea se poate referi atât la existența însăși a dreptului, cât și la întinderea sa ori la modalitățile de exercitare a lui. Soluția procedurii trebuie să fie direct hotărâtoare pentru dreptul respectiv, art. 6 § 1 nefiind aplicabil în cazul unei legături mai puțin strânsă ori în cazul unor repercusiuni îndepărtate. În fine, dreptul trebuie să aibă un caracter civil (vezi, de exemplu, hotărârile *Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei* din 23 iunie 1981, seria A nr. 43, p. 21, § 47, *Z. și alții împotriva Regatului Unit* [MC], nr. 29.392/95, CEDO 2001-V, § 87, și *Gutfreund împotriva Franței*, nr. 45.681/99, CEDO 2003-VII, § 38).

20. Curtea constată că, în speță, acțiunea cu care reclamantul a sesizat instanțele interne se referea la problema existenței dreptului de proprietate al părții interesate asupra unui imobil ce i-a aparținut lui M.S. Aceasta observă că era vorba de

o contestație reală și serioasă, direct hotărâtoare pentru dreptul respectiv, care a fost, de altfel, soluționată pe fond în favoarea reclamantului prin Decizia definitivă din 9 mai 2002 a Curții de Apel Ploiești. Faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a anulat, în urma recursului în anulare al procurorului general al României, decizia definitivă a Curții de Apel Ploiești nu este de natură să pună în discuție existența unei proceduri referitoare la un drept cu caracter civil ce prezintă o aparență de temeinicie în dreptul intern. Prin urmare, excepția de incompatibilitate a Guvernului trebuie respinsă.

21. Pe de altă parte, Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție și că nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, el trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

22. Recunoscând că dreptul la un proces echitabil presupune și respectarea principiului securității raporturilor juridice, Guvernul arată că, în speță, instanțele interne au pronunțat hotărâri divergente, în special din cauza problemei calității reclamantului de moștenitor al lui M.S. În plus, acesta subliniază că prevederile legale care îl îndreptățeau pe procurorul general să formuleze recurs în anulare împotriva unor hotărâri definitive au fost abrogate.

23. Reclamantul susține că el are calitatea de moștenitor al lui M.S., astfel cum au statuat Judecătoria Sinaia și Curtea de Apel Ploiești, și că există similitudini între cauza sa și cauza *Brumărescu* menționată mai sus.

24. Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

25. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv de către instanțe unui litigiu să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu*, citată anterior, § 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în cauză. În acest sens, reexaminarea nu trebuie să devină un apel deghezat, iar simplul fapt că ar putea exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (*Riabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, § 52, CEDO 2003-IX).

26. În speță, având în vedere concluziile sale și observațiile părților, Curtea nu distinge niciun motiv de a se abate de la jurisprudența menționată mai sus, situația de fapt fiind aproximativ aceeași (vezi și *SC Mașinexportimport Industrial Group SA*, nr. 22.687/03, § 36, 1 decembrie 2005). În mod special, Curtea constată că recursul în anulare a fost formulat și admis cu motivarea că reclamantul nu și-a dovedit calitatea de moștenitor al lui M.S., procurorul general și Înalta Curte de Casație și Justiție având, în speță, un punct de vedere diferit de cel adoptat de Curtea de Apel Ploiești, deși această chestiune a fost hotărâtă în ultimă instanță și în mod definitiv de curtea de apel în cadrul unei proceduri contradictorii.

27. Aceste elemente sunt suficiente Curții pentru a constata că anularea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a Sentinței definitive din 15 mai 2001 a Judecătoria Sinaia, confirmată în ultimă instanță prin Decizia din 9 mai 2002 a Curții de Apel Ploiești, a încălcat principiul securității raporturilor juridice, nerespectând dreptul reclamantului la un proces echitabil.

28. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1

29. Reclamantul invocă o încălcare a dreptului său la respectarea bunurilor din cauza anulării Deciziei definitive din 9 mai 2002 de către Înalta Curte de Casație și Justiție. El invocă art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

30. Guvernul susține că reclamantul nu deține un „bun” în sensul articolului menționat mai sus și că nu mai are calitatea de victimă necesară pentru a-și introduce cererea, având în vedere concluziile Deciziei din 10 martie 2004 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Acesta face trimitere în acest sens la cauzele *Blücher împotriva Cehiei* (nr. 58.580/00, Decizia din 4 august 2004) și *Stoicescu împotriva României* (nr. 31.551/96, Hotărârea din 1 septembrie 2004).

31. Reclamantul nu a prezentat observații asupra acestui aspect.

32. Curtea apreciază mai întâi că, spre deosebire de cauza *Stoicescu* menționată de Guvern, în care reclamantul nu a informat Curtea despre anularea certificatului său de moștenitor în urma unei proceduri ordinare declanșate de terți împotriva sa, în speță, calitatea de moștenitor a părții interesate a fost contestată de procurorul general, care era un terț față de procedura civilă internă. Or, opinia procurorului general a fost confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție la finalul unei proceduri extraordinare care a încălcat principiul securității raporturilor juridice (vezi paragrafele 24—28 de mai sus).

33. Prin urmare, Curtea consideră că, având în vedere circumstanțele speței, decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, care constituie ingerința de care se plânge reclamantul, nu ar putea fi considerată ca determinând pierderea de către partea interesată a calității sale de victimă a încălcării art. 1 din Protocolul nr. 1, care, în opinia lui, decurge din această decizie.

34. Pe de altă parte, Curtea observă că dreptul de proprietate al reclamantului asupra bunului în litigiu a fost stabilit prin Decizia definitivă din 9 mai 2002, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în favoarea părții interesate. Aceasta constată că dreptul astfel recunoscut nu era revocabil (vezi, *per a contrario*, *Blücher*, citată anterior). Mai mult, reclamantul și-a înscris dreptul de proprietate în cartea funciară și a fost pus în posesia imobilului respectiv de către autorități, începând și să plătească taxele funciare aferente acestuia. Așadar, reclamantul era fără îndoială titularul unui „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi *Brumărescu*, citată anterior, § 70).

35. Prin urmare, excepțiile preliminare ale Guvernului urmează a fi respinse.

36. Pe de altă parte, Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Așadar, el trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

37. Guvernul consideră că ingerința litigioasă era prevăzută de lege (vezi art. 330 din CPC de mai sus), urmărea scopul legitim al corectei aplicări a legii și protecția altei persoane, și anume terțul cumpărător de bună-credință, având în vedere securitatea raporturilor juridice, și respecta justul echilibru dintre interesele în joc. În acest sens, el susține că reclamantul putea beneficia de prevederile Legii nr. 10/2001 și putea obține despăgubiri corespunzătoare valorii bunului în litigiu.

38. Reclamantul consideră că recursul în anulare era ilegal. El atrage atenția că bunul în litigiu fusese rechiziționat de autorități fără niciun titlu și că problema bunei-credințe a terțului cumpărător nici nu a fost analizată de instanțele interne. Pentru aceleași motive, el susține că autoritățile nu au păstrat un just echilibru între interesele în joc și consideră că ele ar fi trebuit să îl despăgubească pe terțul cumpărător și să evite astfel să îi producă un prejudiciu fostului proprietar.

39. Curtea reamintește că prin Decizia din 9 mai 2002 a Curții de Apel Ploiești, ce confirmă în ultimă instanță Sentința din 15 mai 2001 a Judecătorei Sinaia, reclamantului i s-a recunoscut un drept de proprietate asupra imobilului în litigiu. Pe de altă parte, decizia Curții de Apel Ploiești a dispus ca părțile pârâte să îi restituie imobilul în discuție.

40. Aceasta consideră că anularea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei definitive menționate mai sus a avut ca efect lipsirea reclamantului de bunul său, în sensul celei de a doua fraze a primului alineat al art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi, *mutatis mutandis*, *SC Mașinexportimport Industrial Group SA*, citată anterior, § 44).

41. O privire de proprietate ce intră sub incidența acestei a doua norme poate fi justificată numai dacă se demonstrează în special că ea a avut loc pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege. Pe deasupra, orice ingerință în folosirea proprietății trebuie să respecte criteriul proporționalității (*Brumărescu*, citată anterior, §§ 73—74).

42. Chiar dacă s-ar presupune că ingerința în cauză ar fi intervenit în condițiile prevăzute de lege, și anume prevederile CPC ce reglementează recursul în anulare, și că ar fi servit o cauză de utilitate publică, Curtea consideră că în speță, ca și în celelalte cauze similare cu cea de față cu care a fost sesizată, justul echilibru nu a fost păstrat și că reclamantul a suferit o sarcină specială și exorbitantă din cauza lipșirii sale de bunul ce i-a fost recunoscut prin Decizia definitivă din 9 mai 2002, fără să fi existat motive substanțiale și imperioase. În această privință, Curtea apreciază că faptul că procurorul general, a cărui opinie a fost confirmată prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, a avut un punct de vedere diferit de cel adoptat de Curtea de Apel Ploiești la soluționarea unei proceduri contradictorii și după epuizarea căilor de recurs ordinare nu poate justifica lipsirea de un bun dobândit pe cale legală în urma unui litigiu civil soluționat în mod definitiv (vezi, *mutatis mutandis*, *SC Mașinexportimport Industrial Group SA*, citată anterior, § 46).

43. Mai mult chiar, presupunând că Legea nr. 10/2001 invocată de Guvern este aplicabilă în situația reclamantului, Curtea reamintește că a statuat în mai multe rânduri că sistemul de despăgubiri prevăzut de această lege nu funcționează în prezent într-un mod susceptibil de a determina acordarea efectivă a unei despăgubiri părții interesate (vezi, printre altele, *Savulescu împotriva României*, nr. 1.696/03, § 30, 12 iulie 2007).

44. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

45. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

46. Întemeindu-se pe expertize tehnice realizate de autoritățile competente și pe anunțuri imobiliare, reclamantul solicită, cu titlu de daune materiale pe care le-ar fi suferit, restituirea imobilului în litigiu sau, în lipsa restituirii, suma de 700.000 euro (EUR) reprezentând contravaloarea lui. El

consideră că statul pârât ar putea să ofere despăgubiri pentru cele 4 apartamente pe care autoritățile le-au vândut și să îi restituie în natură restul imobilului. Pe de altă parte, reclamantul solicită suma de 25.500 EUR pentru daunele morale suferite.

47. Guvernul contestă pretențiile reclamantului, arătând în special că acesta nu a furnizat un raport de expertiză referitor la valoarea de piață a imobilului și a apartamentelor sale. Acesta pune la dispoziție o expertiză conform căreia valoarea de piață a celor 4 apartamente vândute în baza Legii nr. 112/1995, totalizând 259,29 m², cu terenul aferent în suprafață de 130,66 m², ar fi de 281.010 EUR. În ceea ce privește cererea de daune morale, Guvernul face trimitere la cauze similare analizate de Curte și consideră că suma solicitată de reclamant este excesivă.

48. Curtea reamintește că a constatat în speță încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 din cauza anulării Sentinței definitive din 15 mai 2001 a Judecătoriei Sinaia. Aceasta reiterează faptul că o decizie ce constată o încălcare atrage pentru statul pârât obligația juridică, în sensul Convenției, de a pune capăt încălcării și de a-i corecta consecințele. Dacă dreptul intern nu permite decât înlăturarea incompletă a consecințelor acestei încălcări, art. 41 din Convenție îi conferă Curții prerogativa de a-i acorda o reparație părții lezate prin actul sau omisiunea față de care a fost constatată o încălcare a Convenției. În exercitarea acestei prerogative, ea dispune de o anumită latitudine; adjectivul „echitabil” și sintagma „dacă este cazul” demonstrează acest lucru.

49. Curtea apreciază, față de circumstanțele speței, că restituirea imobilului în litigiu, compus dintr-un teren în suprafață de 1.146 m² și o casă cu 3 niveluri având o suprafață utilă de 385 m² (vezi paragraful 10 de mai sus), astfel cum a fost dispusă în Sentința definitivă pronunțată în favoarea reclamantului la data de 15 mai 2001, l-ar repune pe acesta, pe cât posibil, într-o situație similară cu cea în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi fost încălcate cerințele articolelor menționate mai sus. Dacă statul pârât nu procedează la această restituire în cel mult 3 luni de la

data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, Curtea hotărăște ca statul pârât să le plătească părților interesate, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespundă valorii actuale a imobilului.

50. Ținând cont de informațiile de care dispune asupra prețurilor de pe piața imobiliară locală și de elementele furnizate de părți, Curtea estimează valoarea de piață actuală a bunului la 575.000 EUR.

51. Pe de altă parte, Curtea consideră că anularea Deciziei definitive din 9 mai 2002 de Înalta Curte de Casație și Justiție a atras după sine o gravă încălcare a drepturilor reclamantului la un proces echitabil conform cu principiul securității raporturilor juridice și, respectiv, la respectarea bunurilor sale, încălcare ce dă naștere unui prejudiciu moral. Ținând cont de totalitatea elementelor aflate în posesia sa și statuând în echitate, conform art. 41 din Convenție, aceasta îi acordă reclamantului suma de 2.500 EUR pentru daunele morale suferite.

B. Cheltuieli de judecată

52. Fără să prezinte documente justificative, reclamantul solicită acordarea unei sume ce va fi stabilită de Curte pentru cheltuielile de judecată angajate în fața instanțelor interne.

53. Guvernul nu se opune acordării unei sume cu titlu de cheltuieli de judecată în măsura în care este vorba de cheltuieli reale, necesare și rezonabile, însă observă că reclamantul nu a furnizat documente justificative.

54. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al acestora. În speță, ținând cont de elementele aflate în posesia sa, precum și de criteriile menționate mai sus, Curtea hotărăște să nu îi acorde reclamantului nicio sumă în acest sens (vezi, printre altele, *Ionescu împotriva României* [reparație echitabilă], nr. 38.608/97, § 22, 10 noiembrie 2005).

C. Dobânzi moratorii

55. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă;
 2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție, din cauza nerespectării principiului securității raporturilor juridice;
 3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;
 4. hotărăște:
 - a) ca statul pârât să îi restituie reclamantului imobilul situat în Sinaia, str. Cuza Vodă nr. 7, compus dintr-o casă cu 3 niveluri și terenul aferent în suprafață de 1.146 m², în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;
 - b) ca, în lipsa acestei restituiri, statul pârât să îi plătească reclamantului, în același termen de 3 luni, suma de 575.000 EUR (cinci sute șaptezeci și cinci mii euro) cu titlu de daune materiale;
 - c) ca, în orice caz, statul pârât să îi plătească reclamantului suma de 2.500 EUR (două mii cinci sute euro) cu titlu de daune morale, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit pentru sumele menționate mai sus, sume ce vor fi convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății;
 - d) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;
 5. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.
- Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 7 februarie 2008 pentru aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323360